

KARTERING VAN MACROMYCETEN IN EUROPA II

Hierbij op de volgende bladzijden weer een tweetal verspreidingskaartjes van paddestoelen in Nederland, door Dr. R.A. Maas Geesteranus samengesteld aan de hand van vondsten waarvan materiaal in het Rijksherbarium te Leiden bewaard wordt.

In verband met enige reacties naar aanleiding van de twee verspreidingskaartjes in het vorige nummer van *Coolia*, zij hier nog eens met nadruk gewezen op het feit dat dit internationale onderzoek zo wetenschappelijk mogelijk is opgezet. Daarom wordt verlangd dat de gegevens waarop de uiteindelijk voor Europa te publiceren verspreidingskaarten gebaseerd zullen zijn, te allen tijde zijn te controleren in de grote Europese herbaria.

Van de twee soorten waarvan hierbij de kaartjes te zien zijn, komt de een (*Amanita citrina*) kennelijk in vrijwel geheel Nederland voor (hoewel er nog wel enkele gaatjes zijn op te vullen: Waddeneilanden, de drie noordelijke provincies, Zeeuwse eilanden). De andere (*Astraeus hygrometricus*) schijnt echter tot het centrum van ons land beperkt te zijn en dan nog tot het Gooi en de randen van de Veluwe. Of dit werkelijk zo is zullen verdere waarnemingen moeten aantonen.

C. Bas

NIEUWS OVER EEN OUDE BEKENDE

Iedereen die ingewijd wordt in de mycologie, krijgt bij de bekende Vliegenschwam (*Amanita muscaria*) te horen, dat deze zwam zijn naam te danken heeft aan zijn insecticide werking: vliegen die er aan zuigen, sterven. Toen Schmiedebeger het eerste gift uit de zwam ontdekte, muscarine genaamd, bleek dat dit niet verantwoordelijk was voor de dodelijke werking van de vliegenschwam. Het heeft wel een vertragende werking op het hart en zet verschillende klieren tot hogere activiteit aan.

Naar *Nature* meldt (Bd 206, p. 1359, 1965) zijn enige Japanse en Engelse onderzoekers er in geslaagd drie nieuwe giftstoffen uit de vliegenschwam te isoleren. Zij hebben alle drie een duidelijk insecticide werking.

Vliegen beginnen na opname van de stoffen allereerst heftig met de vleugels te slaan, daarna treedt een verlamming van de vliegspieren op, en tenslotte komen zij in een toestand van schijndood. Hoewel deze wel 50 uur kan aanhouden, kunnen zij hier weer volledig gezond uit ontwaken.

Men wil een serie nieuwe proeven ondernemen, om na te gaan welke uitwerking deze alkaloiden hebben op warmbloedige dieren.

F. Benjaminsen.